

מסכת בבא בתרא

פרק י משנה ח

המלוה את חברו בשטר, גובה מנכסים משעבדים. על ידי
עדים, גובה מנכסים בני חורין. הוציא עליו כתב ידו שהוא
חייב לו, גובה מנכסים בני חורין. ערב היוצא לאחר חתום
שטרות, גובה מנכסים בני חורין. מעשה בא לפני רבי
ישמעאל ואמר, גובה מנכסים בני חורין. אמר לו בן ננס, אינו
גובה לא מנכסים משעבדים ולא מנכסים בני חורין. אמר לו,
למה. אמר לו, הרי החונק את אחד בשוק ומצאו חברו ואמר
לו הוצא לו, פטור, שלא על אמונתו הלווהו. אלא איזהו ערב
שהוא חייב, הלווה ואני נותן לה, חייב, שכן על אמונתו הלווהו.
אמר רבי ישמעאל, הרוצה שיתחבים, יעסוק בדיני ממונות,
שאיין לה מקצוע בתורה גדול מהן, שהן כמעין הנובע.
והרוצה שיעסוק בדיני ממונות, ישמש את שמעון בן ננס:

